

af Moderens Svangerskab og Barselfærd, gaa frem efter de i §§ 6—9 indeholdte Regler. Stk. 2. Naar en udenfor Ægteskab besvangret Kvinde i Medfør af § 23 ønsker fastsat Bidrag til de ved en indtruffen Abort forvoldte Udgifter, maa hun senest 3 Maaneder efter Aborten fremsætte Begæring herom for Politimesteren (Overpræsidenten), der derefter gaar frem efter de i §§ 6—9 indeholdte Regler.

§ 11.

Fremkommer der Begæring fra en Moder i Udlandet om at faa Faderskabet eller Bidragspligten til et Barn udenfor Ægteskab fastsat, sendes Begæringen til Politimesteren (Overpræsidenten) paa det Sted, hvor Faderen bor, hvorefter der gaas frem efter de i §§ 6—9 indeholdte Regler.

§ 12.

Stk. 1. Faderskabssag vil iøvrigt, hvor saadan Sag ikke er blevet rejst i Henhold til de i de foranstaaende Paragraffer givne Forskrifter, ved Barnets Fødsel eller senere kunne rejses efter Begæring af Moderen, [Barnet (dettes Værge) eller af de i § 28] nævnte Personer og Institutioner. De i §§ 6—9 indeholdte Regler kommer i saa Fald til Anvendelse.

Stk. 2. Naar en Faderskabssag er afsluttet, uden at sagsøgte ved Dommen er anset som Fader eller bidragspligtig, og der senere bliver Spørgsmaal om at rejse ny Sag mod en anden Mand, afgives Begæringen om Sagsanlæg straks til vedkommende Underret, jfr. Retsplejelovens § 456 c.

Stk. 3. Undlader Moderen at gøre Anmeldelse om, hvem der er Barnets Fader, eller opgiver hun, at hun ikke ved, hvem Faderen er, foranlediger Politimesteren (Overpræsidenten) beskikket en Værge for Barnet. Værgen skal saa vidt muligt drage Omsorg for, at der rejses Faderskabssag efter Stk. 1, jfr. dog § 5, Stk. 5. Han kan endvidere, dersom Moderen ikke sørger forsvarligt for Barnets Underhold, begære hende afhørt som Vidne inden Retten om, hvem der er eller kan være Fader til Barnet. Den i forrige Punktum angivne Beføjelse tilkommer ogsaa de i § 28 nævnte Institutioner, naar de helt eller delvis udreder Udgifterne til Barnets Forsørgelse. Ved Begæring om Afhøring af Moderen som Vidne gaas der frem efter Reglerne i §§ 6—9 med de fornødne Lempelser.

§ 13.

Naar Retten modtager de i §§ 7—12 omhandlede Meddelelser fra Politimesteren (Overpræsidenten), drager den Omsorg for Faderskabssagens videre Behandling i Overensstemmelse med de i saa Henseende i Retsplejelovens Kap. 42 a givne Forskrifter.

§ 14.

Stk. 1. Den opgivne Fader eller en anden under Faderskabssagen sagsøgt bliver ved Dommen at anse som Fader til Barnet, saafremt Retten finder det bevist, at han har haft Samleje med Moderen indenfor Avlingstiden, uden at der foreligger Omstændigheder, som udelukker, at Barnet kan være Frugten heraf, og der derhos ikke findes Grund til at antage, at Moderen indenfor Avlingstiden ogsaa har haft Samleje med nogen anden, som kan være Barnets Fader, og der heller ikke iøvrigt foreligger Omstændigheder, som gør det tvivlsomt, om den sagsøgte er Barnets Fader.

Stk. 2. Finder Retten det herefter ikke godtgjort, at nogen under Faderskabssagen sagsøgt er Barnets Fader, bliver den eller de sagsøgte ved Dommen at anse som bidragspligtig, saafremt Retten finder det bevist, at vedkommende har haft Samleje med Moderen indenfor Avlingstiden, uden at der foreligger Omstændigheder, som udelukker, at Barnet kan være Frugten heraf. Hvis flere sagsøgte kan anses som bidragspligtige, bliver Bidragspligten at paalægge enhver af dem fuldtud, jfr. § 22, Stk. 2.